

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10So/81/2014
Identifikačné číslo spisu:	5014200081
Dátum vydania rozhodnutia:	17.06.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:5014200081.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a z členov senátu JUDr. Igora Belka a JUDr. Petra Paludu v právnej veci navrhovateľa: U. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom M., proti odporkyni Sociálnej poisťovni, ústrediu, Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, o starobný dôchodok, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 25Sd/24/2014-27 zo dňa 10. apríla 2014, jednomyseľne takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 25Sd/24/2014-27 zo dňa 10. apríla 2014 m e n í tak, že rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 6. decembra 2013 z r u š u j e a vec jej v r a c i a na ďalšie konanie.

Účastníkom náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým rozsudkom podľa § 250q ods. 2 O.s.p. potvrdil ako zákonné rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 6. decembra 2013, ktorým zamietla žiadosť navrhovateľa o priznanie starobného dôchodku od 1. júla 2010 podľa § 142 ods. 4 písm. b) zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“).

Krajský súd na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že navrhovateľovi bol rozhodnutím Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. SPC-34.675/5-S-2000 z 26. januára 2000 priznaný výsluhový príspevok za službu, ktorý bol podľa § 124 zákona č. 328/2002 Z. z. prekvalifikovaný na výsluhový dôchodok. Nárok na starobný dôchodok navrhovateľovi vznikol v súlade s § 94 ods. 1 Zákona o sociálnom zabezpečení v čase, kedy sa na vzniknuté nároky vzťahovala piata časť Zákona o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov. Právo na dávky dôchodkového zabezpečenia, na ktoré už raz vznikol nárok podľa Zákona o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov, podľa § 1 ods. 2 Zákona o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov nezaniká uplynutím času. Nárok na starobný dôchodok nevznikol podľa Zákona o sociálnom poistení, a to ani s prihliadnutím na jeho ust. § 261 ods. 1, pretože navrhovateľ nespĺňa podmienku nepretržitého trvania zamestnania od vzniku nároku na starobný dôchodok do 31. decembra 2003. Odporkyňa preto nie je príslušná na rozhodnutie o starobnom dôchodku navrhovateľa a jeho žiadosť správne zamietla, a to v súlade s právnym názorom

vysloveným Najvyšším súdom SR (č. 9 So/103/2011 zo dňa 26. septembra 2012).

Vzhľadom na uvedené krajský súd napadnuté rozhodnutie odporkyne ako zákonné a vydané v súlade s poslednými právnymi názormi Najvyššieho súdu SR potvrdil podľa ust. § 250q ods. 2 O.s.p.

O trovách konania krajský súd rozhodol tak, že navrhovateľovi ich náhradu nepriznal v súlade s ust. § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 250l ods. 2 O.s.p..

Proti tomuto rozsudku podal navrhovateľ v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom namietal, že v rozhodnutí nebolo zohľadnené celé obdobie prispievania do spoločného systému sociálneho zabezpečenia SR, ale má zhodnotené len obdobie prispievania do sociálneho systému v ozbrojených zločkách v I. a II. kategórii. Vylúčenie hodnotenia obdobia služby zo systému dôchodkového poistenia poistencov, ktorí získali dávky v inom systéme sociálneho zabezpečenia nie vo všeobecnom, znamená horšie zaobchádzanie s poistencami, ktorí sú poistení v zahraničí. Požaduje preskúmanie rozhodnutia odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 6. decembra 2013, pretože podľa neho nespĺňa zákonnú úpravu v zmysle zákona č. 71/1967 Zb. a žiada, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie krajského súdu tak, že rozhodnutie odporkyne zruší a vec jej vráti na ďalšie konanie s tým, aby mu priznala starobný dôchodok.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že dôvody odvolania nepovažuje za opodstatnené. Nárok na starobný dôchodok navrhovateľovi vznikol v súlade s § 94 ods. 1 zákona č. 100/1988 Zb. v čase, kedy sa na vzniknuté nároky vzťahovala V. časť zákona č. 100/1988 Zb. v znení neskorších predpisov. Žiaden právny predpis nestanovil zánik nároku na dávky dôchodkového zabezpečenia podľa V. časti zákona č. 100/1988 Zb. v znení neskorších predpisov, ktoré neboli doteraz uplatnené. Podľa § 142 ods. 4 písm. b) zákona č. 100/1988 Zb. o dávke dôchodkového zabezpečenia príslušníka Policajného zboru rozhoduje odbor sociálneho zabezpečenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky. Odporkyňa preto trvá na vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia a navrhuje, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal rozsudok krajského súdu a po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O. s. p.) a ide o rozsudok, proti ktorému je podanie odvolania prípustné (§ 202 O. s. p. v spojení s § 250s O. s. p.), dospel jednomyseľne k záveru, že odvolaniu navrhovateľa treba priznať úspech, aj keď z iných dôvodov. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 O. s. p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (www.nsud.sk). Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 17.06.2015 (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

Predmetom odvolacieho konania bolo preskúmanie rozsudku krajského súdu, preto primárne, v medziach odvolania, preskúmal odvolací súd rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie odporkyne, a to najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami navrhovateľa a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia odporkyne.

V konaní nebolo sporné, že navrhovateľ je od 01.07.2000 poberateľom výsluhového príspevku, ktorý bol prekvalifikovaný podľa zákona č. 328/2002 Z. z. na výsluhový dôchodok, že nárok na starobný dôchodok mu vznikol XX.XX.XXXX, teda podľa predpisov účinných pred 1. januárom 2004, ale o jeho priznanie požiadal od 01.07.2010 žiadosťou z 01.07.2013 adresovanou odporkyni.

Ako vyplýva z obsahu spisu, navrhovateľ splnil všetky podmienky nároku na starobný dôchodok podľa § 132 ods. 1 písm. a/ zákona č. 100/1988 Zb. dňom XX.XX.XXXX, ktorým dovŕšil vek 55 rokov. Navrhovateľ bol po vzniku nároku na starobný dôchodok naďalej zamestnaný v civilnom zamestnaní, ale nespĺnil podmienku nepretržitého trvania zamestnania od vzniku nároku na starobný dôchodok do 31. decembra 2003, preto jeho nárok na starobný dôchodok nevznikol podľa zákona č. 461/2003 Z. z. ani s prihliadnutím na jeho ustanovenie § 261 ods. 1.

Ako už správne uviedol aj krajský súd, navrhovateľovi vznikol nárok na starobný dôchodok podľa § 132 ods. 1 písm. a/ zákona č. 100/1988 Zb. vo výške podľa § 133 ods. zákona č. 100/1988 Zb. už ku dňu XX.XX.XXXX a zostal zachovaný podľa § 175 zákona č. 100/1988Zb. v spojení s § 259 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. Na tejto skutočnosti nič nemení okolnosť, že až žiadosťou z 01.07.2013 požiadal o jeho spätné priznanie od 01.07.2010.

V skutkovo obdobnej veci najvyšší súd už rozhodoval, napr. rozsudkom sp. zn. 9So/103/2011, preto odvolací súd v ďalšom v súlade s ust. § 250ja ods. 7 O.s.p. na toto rozhodnutie poukazuje a uvádza podstatné body jeho odôvodnenia:

„Podľa § 114 ods. 1, 2 zákona č. 100/1988 Zb. orgánmi sociálneho zabezpečenia sú Federálne ministerstvo práce a sociálnych vecí a ďalšie štátne orgány určené zákonmi národných rád. Ak ide o sociálne zabezpečenie vojakov z povolania, príslušníkov Zboru národnej bezpečnosti a príslušníkov zborov nápravnej výchovy, sú orgánmi sociálneho zabezpečenia ministerstvá národnej obrany a vnútra, ministerstvá vnútra a životného prostredia a spravodlivosti republík a orgány uvedené v § 142. O sociálnom zabezpečení príslušníkov Policajného zboru a Železničnej polície rozhodujú príslušné orgány Ministerstva vnútra Slovenskej republiky.

Kompetencia príslušných orgánov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky rozhodnúť o sociálnom zabezpečení policajtov teda aj o nároku na starobný dôchodok, nie je v danom prípade ustanovením § 143a bodu 1 zákona č. 328/2002 Z. z. dotknutá, keďže navrhovateľ nebol od vzniku nároku na starobný dôchodok nepretržite zamestnaný k 31. decembru 2003, ako to predpokladá ustanovenie § 261 ods. 1 zákona o sociálnom poistení.

Odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnúť o nároku navrhovateľa na starobný dôchodok podľa zákona č. 100/1988 Zb. v spojení s § 259 ods. 1 a § 274 zákona č. 461/2003 Z. z. je daná právomoc príslušného orgánu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky.“

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že rozhodnutie odporkyne o zamietnutí žiadosti navrhovateľa o starobný dôchodok nie je v súlade so zákonom, preto podľa § 250ja ods. 3 veta prvá O.s.p. v spojení s § 250l ods. 2 O.s.p. rozsudok krajského súdu zmenil tak, že toto rozhodnutie odporkyne zrušil a vec jej vrátil na ďalšie konanie.

V ďalšom konaní odporkyňa viazaná právnym názorom odvolacieho súdu žiadosť navrhovateľa o starobný dôchodok postúpi na rozhodnutie príslušnému orgánu v súlade s § 142 ods. 4 písm. b/ zákona č. 100/1988 Zb., t. j. príslušnému orgánu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky.

O trovách konania odvolací súd rozhodol v súlade s § 250k, § 224 ods. 1 a 2 v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, pretože navrhovateľ si náhradu trov konania neuplatnil a odporkyňa nemá zákonný nárok na ich náhradu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.